

VII. Se'n pujà al cel. Seu a la dreta de Déu, pare totpoderós

Dc, 24/04/2013 per Josep M. Rovira...

[Contemplació de l'Evangelí](#)

1. Jesús, Fill de l'Home, viu amb el cor posat en les coses del Pare

Se'n pujà al cel, és exactament el mateix que "se'n pujà a Déu, el seu Pare". Per això Jesús vivent li pot dir a la Magdalena: "Pujo al meu Pare, que és el vostre Pare; al meu Déu que és el vostre Déu" ([Joan 20, 17](#)).

Quan Jesús anà als dotze anys a Jerusalem, ja digué ben clar a Josep i a Maria que el buscaven i el van trobar al Temple de Déu, que Ell tenia d'estar per les coses - o en la Casa- del seu Pare. Ni Josep, ni tan sols Maria, no van entendre la resposta de Jesús: "¿No sabieu que Jo havia d'estar a Casa del meu Pare?". Maria, poc a poc, ho devia intuir quan meditava les paraules que guardava en el seu cor.

El zel per la Casa del Pare omple també el cor de Jesús quan purifica el Temple de la activitat comercial dels venedors de vedells, moltons i coloms ([veure Joan 2, 16](#)).

Jesús viu de cara al Pare tota la seva vida, però en especial en la seva "hora", "l' hora de passar d'aquest món al Pare", "sabent que el Pare li ho havia posat tot a les mans, i que havia vingut de Déu [el Pare] i a Déu tornava" ([Joan 13, 1. 3](#)).

2. Seu a la dreta de Déu, Pare Totpoderós

L'elevació de Jesús a la Creu simbolitza l'elevació d'aquest món al Pare: a la seva dreta, és a dir a la intimitat del Pare, allà on el Pare, ple de l'Amor de l'Esperit Sant, pronuncia la Paraula eterna que és el seu Fill Jesucrist.

La "dreta del Pare", la més pregonada intimitat de l'Amor de Déu, indica -en el nostre llenguatge- les formes de dir que Jesús ha trobat el lloc que li correspon com a Fill i Paraula de Déu. Ben entès que el lloc de l'Esperit Sant és el d'abraçar en un sol Amor el Pare i el Fill, i el de comunicar arreu aquest Amor.

3. La "conversió" de Jesús des del Pare a nosaltres

És ben cert: Jesús està amb el Pare. Durant tota la seva vida, Jesús ha viscut girat vers el Pare, unit amb Ell en un amor únic. En la Resurrecció ha passat d'aquest món al Pare.

Però, des de la "dreta del Pare", Jesús es converteix a nosaltres. I parla amb senzillesa de coses d'aquest món. Ho veiem molt clar en l'Epíleg de Sant Joan, quan es produeix l'aparició del Senyor en el context de la Pesca miraculosa. Jesús parla un llenguatge planer, "del nostre món", de cada dia: "Nois, no teniu res per a menjar?". I també: "Tireu la xarxa a la dreta de la barca". I, amb un to familiar: "Veniu a esmorzar". Jesús vol el nostre bé també en aquest món i amb el mateix amor amb que estima el Pare, ens estima a nosaltres, i fa que ens disposem a rebre tot allò que ens va bé per a créixer com a persones.

El mateix Jesús que s'abaixa fins els més febles d'entre nosaltres és el mateix al qui demanem: "enlaireu els nostres cors al vostre Regne" (Vespres del dilluns de la

III Setmana de Pasqua). Que el símbol del nostre enlairament sigui que -en silenci- resem el Pare Nostre amb els peus a la terra i amb el cor en el Pare del cel.